

S rodinou Ľudmila Cervanová, jej manželom a deťmi v rokoch 1950-55. Ľudovít Cervan je vpravo v strede, druhý zľava.

Odtajnený spis

Otec zavraždenej Ľudmily Cervanovej bol obyčajný dôstojník, nebol ani komunista, prezrádza jeho osobný vojenský spis v archíve

Pripad znásilnenia a vraždy mladej medičky z roku 1976 je v mediálnom podaní plný dohadov, pochybností. Každý sa odvolava na zaručené svedectvá a tvrdenia, ktoré svedcia o pravdivosti jeho verzie, kto vlastne zabil či nezabil Ľudmili Cervanovú. Vo vyšetrovacom spi-

se a vo vojenskom archive sa však nachádzajú aj oficiálne dokumenty a dobové fakty. Napríklad vyjadrenie geologického ústavu z roku 1981 a osobný spis Ľudovíta Cervana zo štátneho vojenského archívu v Trnave.

Jazierko ako dôkaz: Opakovane sme sa nedúspešne snažili získať

vyjadrenie Allana Böhma, právneho zástupcu Nitranov odsúdených za vraždu Ľudmily Cervanovej z roku 1976. Do redakcie sa ozval jeden z odsúdených, Milan Andrásik. Zopakoval tvrdenie o svojej nevinе a spochybňoval nákres jazierka, ktorý on osobne urobil v cele v roku 1981. Išlo

o miesto činu, kde mladú medičku utopili.

Tento nákres považovali vyšetrovatelia sa usvedčujúci, pretože je na ňom vyznačené prepojenie s potokom Čierna voda v čase vraždy v roku 1976, zatiaľ čo v roku 1981 už bolo jazierko oplotené a prepojenie neexistovalo. Z toho vysodili, že

FOTO: ARCHIV

CERVAN Ľudovít

15. 9. 1933, Bratislava
československý

Družstvo

[A.E., N.I., M.I., A.S., R.G.,
R.A., R.B., R.G.]

D []
200, 201 - obec

Miesto trvalého pobytu

Pracovisko

rod:

Národnost:

OSOBNÝ SPIS

Na základe žiadosti JUDr. Marcely Šimoneckej, rod. Cervanovej zo dňa 16. februára 2011,
(act. k 8.12.2015 posledný dokumentárny)

ZÁKAZ SPRIETUPŇOVANIA OS
p. Ľudovít Cervan

Osobný spis: Vo vojenskom archive sú uložené všetky osobné záznamy Ľudovíta Cervana.

Presvedčená

Matka Ľudmily Cervanovej nepochybuje, že jej dcéru zavraždili odsúdení Nitrania

Sveľkou trpkosťou sleduje mediálne výstupy spochybňujúce jediné malé zadosťučinenie, ktoré dostala - odsúdenie vrahovjej dcéry. Posledný film o kauze Cervanová, ktorý nedávno načrutil Robert Kirchhoff, ju natolikohľad pohnul, že chce autora žalovať za širenie nepravdy. **MARGARETA CERNAVÁ** pred rokmi sama pátrala po vrahoch svojej dcéry Ľudmily a nepochybuje, že za mrežami skončili skutoční vinníci. Zhovárala sa s nou **EVA MIHOČKOVÁ**.

Co sa vám nepáčí na filme Kauza Cervanová od Roberta Kirchhoffa?

Je plný klamstiev a nepravdy. Pán Kirchhoff pracoval s vrahmi a celým filmom poškodil našu rodinu a zneuctil Ludkinu pamätku. Som si istá, že veľmi dobre vie, že obhajuje vrahov. Keď bol u mňa, tak mi povedal, že navštívil Ludkínch vrahov niekde na chate aj s kniazom a vraj sa smiali na tom, keď spominali, ako jej tlačili hlavu pod vodu. Preto sa pýtam, ako je možné, že človek, ktorý toto vie, môže urobiť taký film. (Poznámka redakcie - Robert Kirchhoff odmieta, že by niečo také povedal, a tvrdenie paní Cervanovej si nevie vysvetliť.)

On tvrdí, že vo filme nehovorí, kto je a kto nie je vrah, iba dáva priestor obom stranám.

O čom už len môžu hovoriť vrahovia? Vždy budú len opakovať, že sú nevinní. Budú prekrúcať fakty, vymýšľať si svedectvá, urobia všetko, aby presvedčili svoje okolie. Chcem Kirchhoffa žalovať za týranie našej rodiny šfrením klamstiev. Ak chce niekto poznaf pravdu o vražde Ľudmily Cervanovej, nech si prečíta knihu, ktorú som o udalosti napísala. Ak sa mi ozve, môžem mu ju aj poslat.

Prečo ste taká presvedčená o tom, že sú vrahovia, keď nie sú priame dôkazy?

Akoby neboli dôkazy! Ved k tej odpornej vražde sa priznali. Ja sama som hovorila s ľuďmi svedkami, ktorí mi rozprávali, ako obžávali Ludku už v internátnom vestibule, ako Kocúr vlepil facku Urbánkovi, ktorý ju odprevádzal na autobus. Hovorila som s ľuďmi, ktorí ich videli, ako ju vtiahli do auta a ona mŕvenie kričala o pomoc.

Co hovoríte na svedkov, ktorí tvrdia, že to celé videli inak?

To sú svedkovia, ktorých si sami našli. Ved ja som po tej strašnej udalosti obchádzala všetkých ľudí, ktorí mohli niečo vidieť a niekoľkokrát som sa rozprávala so susedmi, ktorí v blízkosti bývali a v ten večer vybehlí von, keď počuli ženský krik. Jasne videli, kto Ludku uniesol. Jedna žena mi neškôr povedala, že sa bojí o tom svedčiť, lebo sa jej vyhŕázajú a to skúšali aj na ostatných.

Viete o ďalších svedkoch, ktorým sa niekto mal vyhŕázať?

Isteže. Dlhé mesiace som chodila medzi Ludkinej spolužiačky z krúžku, aby som sa dozvedela čo najviac o jej únosе. Jedna študentka ma informovala, čo sa tam deje, čo počula, a rozprávala mi o tom, že mnohí svedkovia dostávajú vyhŕážky, aby mlčali.

Ako sa vám to počúva, keď niekto tvrdí, že odsúdení Nitrania sú nevinní?

Hrozne, to sa nedá vypovedať. Oni si môžu hovoriť, čo chcú, ale ten hriech zo seba nezmyjú.

Aj vám sa niekto vyhŕáza?

Áno, keď sme sa presfahovali do Nových Zámkov, telefonoval mi niekto zo Zväzu protifašistických bojovníkov a vyhŕázať sa

Foto: ARCHIV

mi, že o chvíliu pocitím následky. Najstrašnejšie je, že poznal aj dátum narodenia mojej druhej dcéry a o ňu som sa nesmierne búla. Aj policajti mi naháňali strach. Vyšetrovateľ Solčiansky prišiel po mná kedykoľvek do práce a odviedol ma na krízový výsluch. Pýtal sa ma, čo chcem robiť, aby som náhodou nevbehla do slepej uličky ako Ludka.

Ako to bolo s tým lístom, ktorým ste Gustáva Husáka poprosili o pomoc?

Keď som už bola bezradná, pretože policajti nevedeli s vyšetrovaním Ludkinej vraždy pochopí, napísala som mu štrnásťstránkový list s prosbou o pomoc. Opísala som mu, ako tu všetko išlo do stratena a policajti nemali žiadnu relevantnú stopu.

On vám odpovedal?

Odpovedali mi z jeho kancelárie s tým, že na prípade bude pracovať nový tim a budem dostávať

informácie. Potom sa zmenil prístup policajtov a ja som sa už cítila trošku lepšie, aj keď som vedela, že sa mi stále môže čokoľvek stať. Dodnes nosím pri sebe kaser, mám strach.

Bol prípad vašej dcéry spolitizovaný, keďže sa doň vložil aj samotný Husák?

Foto: NORBERT GROSZ

Nie, určite nie. Ved to boli vrajovia, ktorých usvedčili a oni sa priznali. Žiadna politika v tom nebola ani náznakom.

Váš manžel bol armádny dôstojník. Nemohol tam byť motiv ubližiť mu cez vašu dcéru?

V žiadnom prípade, to sú úplne nezmysly. Bol sice dôstojník,

ale pracoval ako obyčajný technik. Nebol ani len straník a nemal žiadne špeciálne úlohy.

Hovorí sa, že keď váš manžel žil v Sýrii, svedčil tam v procese, na základe ktorého niekomu odfali ruku. Je to pravda?

To sú absolútne hlúposti. Je neuveriteľné, čo všet-

ko si ľudia dokážu navymýšľať. Cervan tam bol jediný nestraník, takže keď mali ostatní schôdzku, tak sa na nej ani nemohol zúčastniť. Keďže neboli komunisti, neboli nikdy povolený žiadnym špeciálnym posláním a bol aj dosť pohodlný na to, aby na seba bral niečo náročné.

Kauza Cervanová

V piatok večer 9. júla 1978 približne o 22.30 unieslo sedem mužov z Nitry mladú medičku Ludmilu Cervanovú spred vysokoškolských internátov v bratislavskej Mlynskej doline. Násilim ju vtiahli do auta a odvezli na privát. Tam ju násilim opili, zviazali a postupne všetci s výnimkou jedného znásilnili. Boli to Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Roman Brázda, František Čerman, Stanislav Dubravický, Pavol Bedač a Juraj Lachman. Na neviazanej zábave sa zúčastnila aj Viera Zimáková. Kedže sa Ludmila vyhriažala, že ich udá, rozhodli sa jej zbaliv. Muži losovali, kto z nich vykoná vraždu. Následne dievču prenesli do auta a odvezli k termálnemu jazierku v obci Kráľová pri Senec, kde ju Kocúr ešte raz znásilnil a potom ju spoločne utopili. Telo prenesli do nedalekého potoka Cierna voda, kde ju o päť dní našiel náhodný okolojdúci. ■

Matka: Margaréta Cervanová
odmieta spoľahlivosť vyšetrovania
vraždy jej dcéry Ludmily.

**Čo vlastne mal váš manžel
na starosti?**

Bol letecký elektrotechnik. Keď sme boli vyslaní do zahraničia, bol nás vždy päť rodín - jeden tímovočník a ostatní technici. Naši chlapci učili miestnych vojakov, ako fungujú lietadlá. To je všetko.

**Nikdy ste nepochybovali, že
nájdené telo patrilo skutočne
Ľudke?**

Nie, nikdy. Veď môj manžel ju videl. Zavolali nás na Sasinkovu ulicu do Bratislavu, ja som niesla šaty, do ktorých som ju chcela obliecť, ale nepustili ma za ňou. Dnu išiel iba manžel, ktorý ju identifikoval a potom vyšiel von celý biely. Nebol to pekný pohľad, bola už veľmi napuchnutá, neboľo možné ju už ani obliecť.

Nepochyboval, že to bola ona?

V žiadnom prípade. Veď to bola jeho dcéra, poznal dôkladne každú jej črtu, napriek tomu, v akom stave už telo bolo. ■